

† IOAN
DIN MILA LUI DUMNEZEU ARHIEPISCOP AL TIMIȘOAREI
ȘI MITROPOLIT AL BANATULUI

Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini din cuprinsul Arhiepiscopiei Timișoarei, har, milă și pace de la Dumnezeu, iar de la noi părintești binecuvântări!

„Acesta este Dumnezeul nostru (...), pe pământ S-a arătat și cu oamenii împreună a locuit.”

(Baruh 3, 36-38)

Iubiți frați și surori în Domnul,

Purtați fiind pe aripile colindelor noastre românești, am ajuns azi la Betleem. Și acolo, într-o peșteră, Îl vedem stând pe tron pe Fiul lui Dumnezeu. Ieslea a fost cel mai strălucitor tron de pe pământ, pe care a șezut Fiul lui Dumnezeu. Hristos a venit aici, pe pământ, să-Și ia înapoi Împărăția pe care Satan încerca de mii de ani să o stăpânească.

Oare în univers nu mai erau atâtea planete cu stânci aspre, așa cum, în mare parte, era Țara lui Israel?! De ce pământul?! Pentru că aici era comoara lui Dumnezeu: omul.

Hristos a venit să-l caute pe om până în adâncul pământului, dar Îl vom vedea pe Fiul lui Dumnezeu coborând și până în adâncul iadului să-l ridice pe Adam.

Ce comoară scumpă este omul! Tatăl îl răscumpără pe om prin Jertfa Fiului Său: „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16). Înlăcrimatul Dumnezeu Își trimite Fiul în univers să-I găsească neprețuita comoară pierdută. Și unde o caută Fiul lui Dumnezeu?! Într-o peșteră, în întuneric. Acolo l-a găsit pe om. Așa cum vântul nu are tihnă, tot așa nici omul nu va avea tihnă până nu se întoarce la Dumnezeu.

Aici, în Peștera din Betleem, s-au întâlnit: Cerul cu pământul, Fiul lui Dumnezeu cu omul, comoara lui Dumnezeu. Îngerii coboară și ei din înaltul cerului să se bucure că Fiul lui Dumnezeu a găsit drahma cea pierdută (cf.

Luca 15, 8-10). Îngerii s-au bucurat împreună cu păstorii că Lumina le-a răsărit oamenilor aici, în adâncul pământului, în adâncul căderii omului.

Care era oare starea sufletească a Fecioarei Maria și a Dreptului Iosif în acel moment astral din istoria mântuirii noastre? Doi pământeni care nu au avut loc printre oameni, ci i-a primit o peșteră rece. Bucurie, uimire și tristețe, aceste stări o vor însoți pe Fecioara Maria cât va trăi pe pământ, fiind alături de Hristos în Egipt, pe Golgota, dar și pe Eleonul bucuriei, la Înălțarea Lui la Cer.

Faptul că a trebuit să fugă în Egipt cu Pruncul arată că Iisus Hristos n-a venit să caute doar un popor, cel al lui Israel, ci toate neamurile. Prin Întruparea Sa, Fiul lui Dumnezeu devine Comoara noastră, Comoara Cea de Sus, pe care o căutăm azi noi, cei ce credem în Preasfânta Treime Dumnezeu. Prin Botez devenim căutătorii Celui de Sus, adică ai lui Hristos. Fericit va fi omul care, în această viață pământească, va afla Comoara Cea de Sus.

Te întreb, iubite frate: Ai început să-L cauți pe Hristos? L-ai găsit pe Hristos? Vei zice: Dar unde să-L caut? Pe calea Crucii, a sfințeniei, pe cărarea Bisericii, iar nu pe calea desfătării și a păcatului. Hristos este printre cei răniți de păcate, printre cei aflați în suferință, printre cei flămânzi, printre cei care acum, în plină iarnă, n-au nici un adăpost. Căci viața nu poate fi mințită.

Iubiți credincioși,

Prin harul Duhului Sfânt marele Profet Isaia ne-a lăsat această mărturie despre Cel Ce va veni să ne caute astăzi: „Un Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie” (Isaia 9, 5).

O, alesule al lui Dumnezeu Profet Isaia, ție ți-a descoperit Dumnezeu aceste cuvinte cu aproape opt sute de ani înainte de momentul binecuvântat din istoria mântuirii neamului omenesc! Prin harul Duhului Sfânt ai ajuns la Betleem înaintea noastră și te-ai bucurat în Duhul de vederea Pruncului, a Domnului păcii, Părinte al veacului ce va să fie. Câtă bucurie a fost în sufletul Profetului când a văzut de Sus plinirea cuvintelor vestite de el prin harul Duhului Sfânt! Și pe noi ne mângâie Dumnezeu la fiecare Sfântă Liturghie, când Îl vedem pe Fiul Său, Hristos, în stare de jertfă pentru noi. Fiul lui Dumnezeu ne caută și azi, iar apoi ne hrănește cu Pâinea Vieții, cu Însuși Trupul și cu Însuși Sângele Său. Iată cu ce ne hrănește Dumnezeu pe noi, cei răniți de păcate, pentru a ne putea ridica și a continua drumul spre Cer, spre Împărăția Tatălui! Să facem și noi o cărare printre stele și să ajungem la Dumnezeu.

Azi este „la plinirea vremii” (cf. Gal. 4, 4), dar și împlinirea cuvintelor rostite prin harul Duhului Sfânt de către Profetul Isaia. Această zi a așteptat-o Profetul Isaia și a așteptat-o Adam. O așteptăm și noi în fiecare an, să-L întâlnim pe Hristos Prunc și să ne închinăm Lui în Peștera din Betleem. Au venit de Sus

îngerii cu o cântare sfântă: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună-voire” (Luca 2, 14). Au venit păstorii, dar au venit și magii conduși de stea, din Orient, și astfel s-au împlinit cuvintele psalmistului: „Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului” (Ps. 21, 31). Magii s-au întors în țara lor, unde au dus Vestea cea bună de la plinirea vremii și a revărsării darului de Sus pe pământ. Iată și magii, de departe venind, au găsit Comoara Cea de Sus într-o peșteră din Betleem.

Azi, și noi, prin credință și prin Sfânta Liturghie, am ajuns la Betleem. Și suntem convingși că „taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută” (Troparul Maicii Domnului, glasul al IV-lea), taina cea ascunsă din veacuri și din neamuri (cf. Col. 1, 26) ni se descoperă odată cu Nașterea Pruncului Iisus. În Peșteră, care acum devine palat pentru Împăratul Hristos, ne primesc și pe noi Maica Domnului și Dreptul Iosif, ca odinioară pe îngeri, pe blânzii păstori și pe magii înțelepți. Fecioara Maria ne arată Comoara Cea de Sus, pe care i-a încredințat-o Dumnezeu Tatăl.

O, ce mare taină! Dumnezeu i-a încredințat Sfintei Fecioare Maria să-L crească aici și să-L ocrotească pe Pruncul Iisus, pe Fiul Său Întrupat, Om adevărat și Dumnezeu adevărat. Este cutremurător și fascinant să vezi cum Dumnezeu Tatăl Își încredințează Fiul unei Fecioare, iar nu unui înger. Cât de tânără era Fecioara față de un înger! Însă, acolo unde Dumnezeu revarsă har, se biruie rânduiala firii. Iată lucrarea lui Dumnezeu săvârșită printr-o Fecioară, cea mai aleasă dintre fecioare, care va deveni mai cin-stită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii.

Iubite tinere fecioare ale neamului nostru românesc, Dumnezeu dorește să vă încredințeze și vouă nașterea și creșterea unor copii sfinți. Sunteți pregătite, iubite fecioare române, să purtați pe ale voastre brațe fiii sfinți ai neamului nostru românesc, sfinți români? Priviți la istoria neamului nostru, câte mame au crescut pe ale lor brațe sfinți, martiri, eroi, bărbați făuritori de neam și țară! Nu pe altcineva așteaptă Dumnezeu să-i încredințeze nașterea și creșterea pruncilor, ci pe voi.

Întindeți azi ale voastre binecuvântate brațe spre Cer și veți primi dar și har să vă învredniciți să fiți mame de sfinți români.

Dreptmăritori creștini,

Vechiul Testament ne redă profeții despre venirea lui Mesia, dar și marea așteptare a omului pentru a fi izbăvit din latura și din umbra morții (cf. Isaia 9, 1). Nădejdea venirii lui Mesia o vedem dată de Dumnezeu chiar la început, în Cartea Facerii: „Dușmănie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; Acesta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul” (Fac. 3, 15). Omul a nădăjduit că va veni timpul când se va împăca pe veșnicie cu Dumnezeu și Cineva îi va restaura pe Adam și pe fiii lui. Profetul Ieremia ne spune: „Adu-Ți aminte, Doamne, și nu strica legământul Tău cu noi” (Ieremia 14, 21).

Evangelhia este icoana tuturor adevărilor, este o mărturie deplină a acestei așteptări mereu vii, iar Sfântul Apostol Pavel le spune evreilor că Vechiul Testament este umbra bunurilor viitoare (Evrei 10, 1).

Iată cum i-a pregătit Dumnezeu pe oameni pentru venirea în lume a Fiului Său: printr-o prezență personală, prin Întruparea și Nașterea din Fecioara Maria.

Sfântul Apostol Pavel, în Epistola către Timotei, spune: „Mare este taina dreptei credințe. Dumnezeu S-a arătat în trup” (I Timotei 3, 16).

Mântuirea noastră a fost săvârșită de Fiul lui Dumnezeu Întrupat, de Dumnezeu-Omul. Prin Întrupare Fiul lui Dumnezeu face deosebirea între ce este pieritor și ce este nemuritor, chemând sufletele noastre la desăvârșire (cf. Matei 5, 48) și ne cere, așa cum spune Apostolul Pavel, să ne îmbrăcăm în omul cel nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și sfințenia adevărului (cf. Efeseni 4, 24). Biserica noastră strămoșească este stâlpul și temelie adevărului (cf. I Timotei 3, 15). În sânul Bisericii, în Casa lui Dumnezeu, se cuvine să se nască și să crească fiii neamului nostru românesc.

Sfântul Simeon Noul Teolog învață că fiecare dintre noi, creștinii, naștem pe Hristos prin credință, însă duhovnicește. Prin Botez și apoi prin Pocăință și prin Împărtășanie El strălucește în inimile noastre, iar noi păstrăm Comoara Această, pe Hristos, în vase de lut (cf. II Corinteni 4, 6-7), adică în firea noastră pământească. Luând firea noastră pământească Iisus Hristos ne-a împăcat cu Dumnezeu Tatăl.

Sfântul Apostol Pavel spune despre Hristos: „El este pacea noastră, El care a făcut din cele două una, surpând peretele cel din mijloc al despărțirii, desființând vrăjmășia în Trupul Său (...), ca într-o Sine pe cei doi să-i zidească într-un singur om nou și să întemeieze pacea” (Efeseni 2, 14-16).

Pentru revărsarea iubirii lui Dumnezeu în firea noastră S-a întrupat Mântuitorul și, precum Dumnezeu una este (cf. Ioan 17, 21-22), toți să fim una, să ne unească pe toți: unitate în sânul familiei, unitate și frățietate între fiii aceluiasi popor. Și astfel să te dăruiești tuturor, așa cum se dăruiește soarele, cum se dăruiesc florile.

Iubiții mei fii duhovnicești,

Fără sfințenia desăvârșită a Sfintei Fecioare Maria nu ar fi fost posibilă Întruparea Fiului lui Dumnezeu și nici îndumnezeirea noastră. De aceea trebuie să o cinștim pe Maica Domnului, cea care a fost fecioară înainte de naștere, fecioară în timpul nașterii și fecioară după naștere. Fecioara Maria a acceptat logodirea cu Bătrânul și Dreptul Iosif, așa cum se logodesc florile cu razele soarelui.

Iubiți frați români,

Am sărbătorit anul acesta Reîntregirea neamului nostru românesc jertfit multe secole pe altarul istoriei. Unitatea este de la Dumnezeu și, pe cât de plăcută Îi este lui Dumnezeu, pe atât de folositoare ne este nouă ca popor

creștin: „Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună (...); că unde este unire, acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac” (Ps. 132, 1-3). Dezbinarea este de la diavol, urgisită de Dumnezeu și mult păgubitoare societății noastre românești.

Iubiților, să punem început bun vieții noastre, așa cum ne învață Hristos în Evanghelia Sa, să rămânem neclintiți, tari în credință, milostivi, iubitori de semenii noștri care sunt în grele încercări în viața aceasta.

Să audă Dumnezeu glasul rugăciunii noastre și să se audă și în Cer și în lume că România nu-i o țară mută.

Vă urez ca Sfintele Sărbători în care am intrat să vă aducă liniște, sănătate, mulțumire sufletească, mult spor întru toate faptele cele bune.

Hristos Se naște, slăviți-L!
Hristos din ceruri, întâmpinați-L!
Hristos pe pământ, înălțați-vă!

Al vostru, al tuturor, de tot binele voitor,

† IOAN
Mitropolit al Banatului